

ഒന്നും ബാക്കി വേണ്ട.
പക്ഷേ, കാലടികളെ സൂക്ഷിക്കുക.
jthrees@hotmail.com

ഏത് നിമിഷവും കാറ്റിൽ കെട്ടുപോകാവുന്ന ദുർബല തിനാളമാണ് ജീവിതം. മുന്നോട്ടു വെച്ച നമ്മുടെ കാലടികൾ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം പുല്കുമെന്ന് പറയാനാകാത്ത വിധം അനിശ്ചിതമാണതിന്റെ കാര്യം.

ജീവിതം യാത്രയാണ്. ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള യാത്ര. അവനിൽനിന്നാണല്ലോ ആഗമനം ഉണ്ടായത്. അവനിലേക്ക് തന്നെയാണ് മടക്കവും. ജീവിതത്തിൽ സ്വന്തമാക്കിയ എല്ലാ വിഭവങ്ങളും ആകസ്മികമായി വന്നെത്തുന്ന മരണത്തോടെ ഇവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചു വേണം യാത്ര തിരിക്കുവാൻ. ഉപേക്ഷിച്ച ഒന്നുമായും പിന്നെ നമുക്ക് ബന്ധമുണ്ടാകില്ല.

നിലനിലപ് എത്രകാലമെന്ന് പ്രവചിക്കാനാകാത്ത ജീവിതം കൊണ്ടാണ് ഭൂമുഖത്ത് നാം പല മാതിരിയിലുള്ള ഏർപ്പാടുകളിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്നത്. യദ്യശ്ചയാ യാത്രയാകുന്ന ഒരു വിദേശിയുടെ സ്വഭാവമാണ് എല്ലാ ഇടപാടുകളിലും നാം കൈക്കൊള്ളേണ്ടത്. അതാണ് ദൈവഭക്തിക്ക് നല്ലത്. കാലാകാലവും ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നവനെപ്പോലെ നാം ഇടപാടുകളിൽ ഏർപ്പെടരുത്. അത് ദുരാഗ്രഹം വളർത്തും. അക്കാര്യമാണ് മുഹമ്മദ് നബി പഠിപ്പിച്ചത്: “നീ ഇവിടെ ഒരു പരദേശിയെപ്പോലെ യാവുക. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വഴിയാത്രക്കാരനെപ്പോലെ.”

ഈ യാത്രയിൽ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചാണ് നീങ്ങുന്നത്. എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യസ്ഥാനം ഒന്നാണ്. പക്ഷേ, ചിലർ സൂക്ഷ്മമാണ്. ചിലർ ദുഷ്കൃതരാണ് എന്നു മാത്രം. ഈ വ്യത്യാസം നമ്മെ അലട്ടുന്ന രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ്.

ഒന്ന്, പിന്നിൽ വരുന്ന തലമുറക്ക് ഉപകരിക്കും വിധം നാം എന്താണ് അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്? രണ്ട്, ഈ ജീവിതയാത്രയിൽ നാം ചെയ്യുന്ന കൃത്യങ്ങളുടെ ഫലം ഏത് വിധത്തിലാണ് നാം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരിക?

ജീവിതത്തിൽ നാം ഒന്നും ബാക്കി വെക്കേണ്ട. എല്ലാ കണക്കുകളും തീർത്ത് വിടപറയുക. തന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഭാവിതലമുല ദുസ്സഹമായി ഓർത്തേക്കാവുന്ന ചെറിയ സാഹചര്യങ്ങളുടെ പഴുതുകൾ പോലും അടച്ചുകളയുക. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം മറക്കരുത്: മാച്ച്ചാലും മായാത്ത ചിലത് ഈ ഭൂമിയിൽ നമ്മുടെതായി നൂറ്റാണ്ടുകളോളം അവശേഷിക്കും: നമ്മുടെ കാലടികൾ.

കാലടികൾ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചത്, നമ്മുടെ പ്രവർത്തനം ഹേതുവായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സംഗതികളെയാണ്. അത് അനന്തര തലമുറകളോളം നീണ്ടുനില്ക്കും. അത് അവരുടെ ജീവിതത്തെപ്പോലും സ്വാധീനിക്കുമെന്നതിനാൽ നാം അവശേഷിപ്പിക്കുന്ന കാലടികൾ മാതൃകാപരവും മധുരവുമായിരിക്കണം. പിന്നിൽ വരുന്നവർക്ക് അത് ഭാരമാകരുത്, നാശവും.

ആ കാലടികളാണ് ഭാവിയിൽ നമ്മെ നിരുപണം ചെയ്യുന്നതും വിധി കല്പിക്കുന്നതും നമ്മുടെ ചരിത്രം രചിക്കുന്നതും. അത് നമ്മുടെ മരണശേഷമുള്ള മറുലോകജീവിതത്തെപ്പോലും സ്വാധീനിക്കുന്നതാണ്.

മുഴുവൻ പാടിത്തീർക്കാൻ സാധിക്കാത്ത നമ്മുടെ ജീവിതകവിത കേൾക്കുന്നവർക്കും വായിക്കുന്നവർക്കും ഹൃദ്യമായി മാറണം. ജീവിതത്തിൽ വല്ലപ്പോഴും തന്റെ കാലടികളെ തിരിഞ്ഞുനോക്കാനും ആവശ്യമായ തിരുത്തുകൾ വരുത്താനും നാം സമയം കണ്ടെത്തുക.